

و اعلام نظر و اقدامات خود، دچار شک و تردید یا احیاناً اشتباه و خطا نشوند، از اهمیت وافری برخوردار است و لذا مبتنی بر موادین و مستندات قانونی، مبارزت به استدلال و اظهار نظر می‌شود:

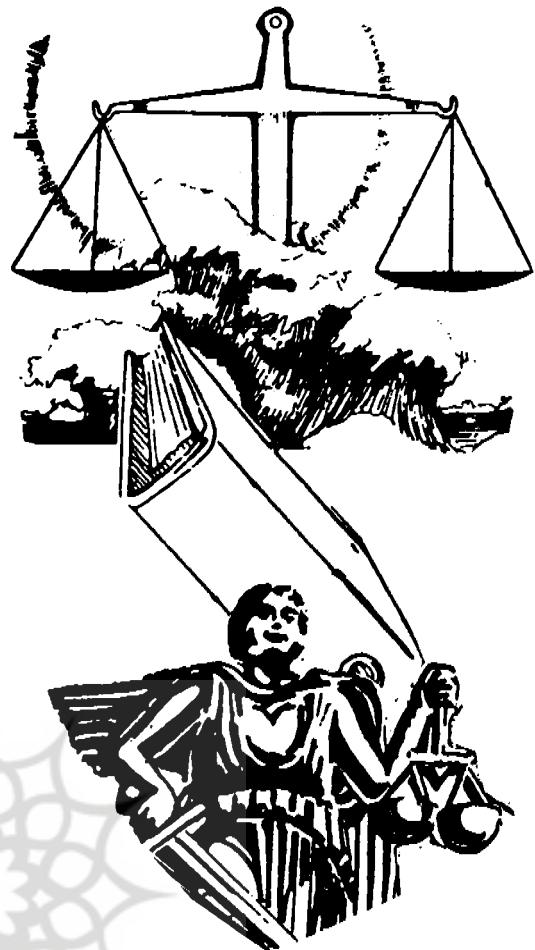
چنان که همه علاقمندان و دست اندکاران بخش تعاوونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران استحضار دارند، در مواد ۲۶ و ۲۷ قانون بخش تعاوونی، به تبع اصل چهل و چهارم قانون اساسی، شرکتهای تعاوونی، به دو نوع اصلی «تولیدی و توزیعی» تقسیم و تقسیک شده‌اند. اما در تبصره ۲ ماده ۸ قانون به شرح زیر است:

«تبصره ۲ - در تعاوونی‌های چند منظوره‌ای، در صورتی که عضویت برای همه آزاد باشد، داشتن عضو غیر شاغل مجاز است. اما هیأت مدیره و مدیر عامل باید از میان اعضای شاغل انتخاب گردد». از تبصره قانونی مرقوم (صرف نظر از اشکالات اجرایی وارد بر آن و تعارضی که با برخی از مواد قانون دارد) صریحاً استنباط می‌شود که شرکتهای تعاوونی را می‌توان با دو یا چند هدف و موضوعات متعدد تشکیل داد و تأکید مشهود و مفهوم در این تبصره بر محدودیت انتخاب اعضای هیأت مدیره و مدیر عامل از میان اعضای شاغل در تعاوونی‌هایی که عضویت عموم در آنها آزاد است (منظور از کاربرد واژه «شاغل» در تبصره مذکور، اشتغال در تعاوونی است و نه در خارج از تعاوونی که گاه مورد سوال و محل تشکیک قرار می‌گیرد) این موضوع مبین تعاریف و الزامات زیر است:

اولاً شرکت تعاوونی با فعالیتهای دو یا چند گانه می‌تواند با عضویت گروهی خاص یا عامه مردم تشکیل شود.

ثانیاً در چنین شرکتهایی که با عضویت یک گروه و نه عموم مردم، تشکیل می‌شوند همه اعضاء می‌بایست در تعاوونی شاغل باشند و این امر تحقق‌پذیر نیست مگر آن که هر یک از فعالیتهایی که در اساسنامه تعیین، تصویب و قید می‌شود «تولیدی» باشد و تلفیق و تجمیع فعالیتهای تولیدی و توزیعی در تعاوونی چند منظوره غیر عمومی، جنبه قانونی نداشته و قابل اعمال نمی‌باشد. بدین معنی که نمی‌توان در اساسنامه یک تعاوونی چند منظوره خاص، فعالیتهایی نظیر مصرف، اعتبار، تهیه و توزیع یا مسکن تأمین کنندگان اعضاء و انواع دیگر توزیعی را، تصویب و درج نمود و هیأت مؤسس تعاوونی در شرف تأسیس و اولین مجمع عمومی عادی آن، مکلفند به ترتیب در زمان و مرحله تنظیم اساسنامه و تصویب آن، صرفاً و منحصرآ دو یا چند نوع فعالیت تولیدی را انتخاب نمایند.

ثالثاً یک شرکت تعاوونی چند منظوره در صورتی «عام» یا «عمومی» تلقی می‌شود که در اساسنامه آن، عضویت برای همه مردم (البتہ به شرط داشتن شرایط مقرر در ماده ۹ قانون) تجویز شده و انواع

پرسش و پاسخ

حقوقی

● سید یوسف اسماعیل صفوی

■ پرسش

آقای م- وزیر از کارشناسان صاحب‌نظر در امور تعاوونی، مسائلی را در ارتباط با شرکتهای تعاوونی عام و خاص و چند منظوره طرح کرده و خواستار پاسخ گویی به آنها شده‌اند که ذیلاً و به اختصار مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرند:

۱- ضوابط و مقرراتی که معیار و ملاک تشخیص یک شرکت تعاوونی به عنوان عام یا خاص و یا چند منظوره می‌باشند، کدامند؟

● پاسخ

این پرسش، از حیث آن که هیأت‌های مؤسس به هنگام تشکیل یک شرکت تعاوونی، و کارشناسان محترم حقوقی و تعاوونی در بررسی‌ها

۲- انواع شرکتهای تعاونی نیز در صورتی «عام» تلقی می‌شوند که همه مردم واجد شرایط قانونی بتوانند حسب تمایل و درخواست خود، در آنها عضویت یابند و در صورتی که شرکت برای گروه یا قشر خاصی همانند فرهنگیان، کارکنان یک وزارتخانه یا مؤسسه دولتی یا کارگران یک شرکت یا کارخانه تابع قانون کار تأمین اجتماعی، تشکیل شده یا بشود و عامه مردم نتوانند در آنها عضویت یابند، واضح است که کاربرد واژه عام در چنین تعاونی هایی منطبق با واقع نبوده و اصولاً چون شرکتهای تعاونی، بر خلاف شرکتهای سهامی که قانون مصوب اسفند ماه سال ۱۳۷۲ (ایله قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت)، آنها را به دو نوع عام و خاص با تعاریف، ویژگی ها و خصوصیاتی متفاوت با یکدیگر تقسیم کرده است، فاقد چنین تفکیکی از نظر قانونی می‌باشد، لذا قید واژه عام یا خاص در نام یا نوع تعاونی ها، ضرورت و حتی وجاهتی ندارد و فقط انواع تعاونی های آزاد که عموم مردم می‌توانند در آنها عضویت یابند، واجد وصف «عام» می‌باشند.

در چنین مواردی که وزارت تعاون اقدام به صدور بخشنامه یا دستورالعملی نموده باشد، کارشناسان حقوقی و تعاونی می‌باشند از مفاد آنها در جهتی صحیح و منطبق با واقع که موجود اشکال در فعالیت تعاونی ها نشود بهره برداری و استفاده نمایند.

پرسش

آقای فرشید مردم عضو یکی از شرکتهای تعاونی تهیه و توزیع صنعتی با اشاره به این که در تعاونی آنها افراد فاقد پروانه کسب صنف مربوط، به عضویت پذیرفته شده و حتی بعضی به سمت عضو هیأت مدیره نیز انتخاب شده‌اند خواستار توضیح پیرامون وجاهت یا عدم وجود قانونی این مورد و ادای توضیح درباره آن گردیده‌اند:

● پاسخ

اگر چه در قانون اساسی و قانون بخش تعاونی به امکان تشکیل شرکتهای تعاونی تولید و توزیع شهر و روستا تصریح شده است، لیکن تجویز مزبور بین معنا نیست که افراد می‌توانند بدون رعایت سایر ضوابط و مقررات قانونی، اقدام به تشکیل شرکت تعاونی از نوع تولیدی یا توزیعی یا تلفیقی از این دو نوع یا عضویت در آنها نمایند و همان گونه که اشخاص برای تشکیل تعاونی تولیدی به عنوان یک واحد تولید کننده از هر قبیل که باشد، نیاز به اخذ موافقت اصولی، پروانه تأسیس و پروانه بهره‌برداری به نام شخصیت حقوقی تعاونی دارند، هیچ گروهی مجاز نیستند بدون اخذ پروانه از مرجع نیصلاح به نام تعاونی، اقدام به فعالیت توزیعی به اعتبار تشکیل تعاونی نمایند.

فعالیتهای تعیین شده در آن «تولیدی» بوده یا الزاماً یک وجه فعالیت شرکت «تولیدی» و یک یا چند نوع فعالیت دیگر آن «توزیعی» باشد. برای آن که بحث درباره تعاونی های چند منظوره عام یا خاص و تعاریف مستنبت از هر یک، خاتمه پذیرد، بی مناسبت نمی‌داند نظر مسئولان و کارشناسان محترم واحدهای ستادی و اجرایی وزارت تعاون را به مقاد تصویب نامه شماره ۱۳۹۰۸ / ت ۱۵۷۵۹ / ه مورخ ۱۱/۱۱/۷۲ هیأت محترم وزیران عیناً به متن زیر معطوف می‌نماید:

سازمان تربیت پدیده ایران - وزارت کار و امور اجتماعی

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۷/۱۱/۱۱ با توجه به نظر ریاست محترم مجلس شورای اسلامی (موضوع نامه شماره ۱۰۱۲ - ب - مورخ ۱۳۷۴/۷/۲۲) تصویب نمود:

در تصویب نامه شماره ۱۵۱۷۱ / ت ۲۵۰۱۳ / ه مورخ ۱۳۷۴/۵/۲۲، عبارت «تولید و توزیع» (چند منظوره) جایگزین عبارت «چند منظوره» می‌شود.

حسن حبیبی

معاون اول رئیس جمهور

و نوشت:

رونوشت به دفتر مقام رهبری، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دفتر ریاست فرهنگی، دفتر معاون حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، دفتر معاون امور امور اقتصادی و دارایی، دفتر امور امنیت مصلحت نظام، دیوان محاسبات کشور، اداره کل فوایند و میراث کشور، وزارت امور اقتصادی و دارایی، دفتر هیأت دولت و روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران ملاخ می‌شود.

هر چند به موجب تصویب نامه مزبور، عبارت «تولید و توزیع» در مورد شرکتهای تعاونی چند منظوره ورزشی، جایگزین اصطلاح «چند منظوره» گردیده، لیکن به سبب تشابه و ارتباط موضوع مصوبه با عموم تعاونی های چند منظوره، و نیز شناسایی انواع تعاونی ها در اصل ۲۴ قانون اساسی و مواد ۲۶ و ۲۷ قانون بخش تعاونی، صرف این نوع تولیدی و توزیعی شرکتهای تعاونی، متن مصوبه قابل تعمیم به سایر تعاونی های چند منظوره بوده و به این ترتیب پیشنهاد می‌شود شرکتهای تعاونی که در نام و نوع مقرر در ماده یک اساسنامه آنها، اصطلاح «چند منظوره» قید شده است، با استفاده از فرصتی که برای تطبیق اساسنامه های تعاونی ها با نخستین اصلاحیه قانون بخش تعاونی و آخرین اساسنامه تنظیمی و مورد تأیید وزارت تعاون، پدید آمده و خوشبختانه در نمونه اخیر عبارت «تولید و توزیع» به کار رفته است، با تشکیل مجمع عمومی فوق العاده و ضمن طرح و تصویب اساسنامه جدید یا موارد اصلاحی آن، اصطلاح چند منظوره را از نام و نوع شرکت حذف و عبارت تولید و توزیع را جایگزین نمایند.

مشکلی از لحاظ برگزاری مجامع عمومی ندارند باید مشمول حکم تبصره ۲ ماده ۲۲ شناخت و حتی برخی از اتحادیه‌های تعاونی را که شرکتهای عضو آنها محدود و قلیل هستند، برغم حوزه عملیاتی و جغرافیایی وسیع، ضرورتی ندارد که مشمول برگزاری مجامع عمومی دو مرحله‌ای دانست زیرا موجب افزایش مشکلات آنها در برگزاری مجامع و پیچیده شدن تشریفات مربوط به تشکیل مجمع عمومی چنین اتحادیه‌هایی می‌شود و تجدید نظر در مفاد تبصره ۲ ماده ۲۶ قانون بخش تعاونی به منظور تسهیل برگزاری مجامع عمومی تعاونی‌ها در تنظیم اصلاحیه آتی قانون اقدامی ضروری به نظر می‌رسد. بنابراین حذف قسمت صدر این تبصره شامل «جامع عمومی شرکتهای تعاونی فراستانی» برای اصلاح تبصره مذکور کفايت می‌کند.

در هر صورت چون در تبصره مرقوم، تعاونی فراستانی تعریف نشده است و می‌تواند تفسیرهای متفاوتی را در بر داشته باشد، از اظهار نظر شخصی در مورد تعریف عبارت «تعاونی‌های فراستانی» در این مقال خودداری می‌شود.

■ پرسش

یکی از مسئولان اداره آموزش و پرورش در شهرستانی محروم از امکانات و دور افتاده از مرکز کشور، با تماس تلفنی و شرح شرایط سخت و دشوار زندگی در منطقه و کمبود و گرانی اجاره بهای مسکن به ویژه برای فرهنگیان و کارمندان غیر بومی دولت که قادر مسکن شخصی و ملکی هستند و مجموع حقوق و مزایای دریافتی آنان حتی برای اجاره یک واحد مسکونی کوچک نیز تکافو نمی‌کند، اضافه کرده‌اند که فرهنگیان شاغل در شهرستان و حومه، با آماده شدن امکان واکناری زمین دولتی به شرکت تعاونی مسکن جهت ساخت واحدی مسکونی برای فرهنگیان که تعداد آنان بالغ بر دو هزار نفر است، به اداره کل تعاون استان مراجعه نموده‌اند تا موجبات تشکیل شرکت تعاونی مسکن فرهنگیان فراهم شود. لیکن علی رغم تبلیغاتی که برای توسعه و ترویج تعاون و تشکیل انواع تعاونی‌ها می‌شود، در پاسخ اعلام گردید که تشکیل شرکت تعاونی مسکن برای دو هزار نفر برخلاف ضوابط و مقررات قانونی می‌باشد. ایشان خواستار توضیح در این باره و نحوه رفع مشکل شده‌اند.

● پاسخ

تجارب حاصله از عملکرد تعاونی‌های مسکن در طول دو دهه گذشته، همواره این نتیجه را در برداشته است که تعاونی‌های مسکن با تعداد عضو کمتر در مقایسه با تعاونی‌های بخوردار از اعضای کثیر، در مدت زمان کوتاه‌تر و با مشکلات به مراتب کمتری موفق به ساخت

در مورد شرکتهای تعاونی توزیع صنعتی یا صنفی نیز در صورتی اعضای آنها می‌توانند به عنوان توزیع کننده فردی کالای صنعتی یا صنفی، از امکانات تعاونی بهره‌مند شوند که شخصاً نارای پروانه صنعتی یا صنفی معتبر از وزارت صنایع یا اتحادیه صنف مربوط باشند. افرادی که قادر پروانه باشند یا پروانه آنان به هر علتی از درجه اعتبار ساقط شده باشد، چون برای عضویت در تعاونی صنعت یا صنف معین و ادامه آن با ممنوعیت قانونی مواجه می‌شوند، به تبع ممنوعیت مزبور، نمی‌توانند به سمت عضو هیأت مدیره تعاونی مربوط انتخاب شوند زیرا عضویت افراد قادر پروانه آنان لغو یا بی‌اعتبار می‌شود می‌باشد از عضویت تعاونی مربوط اخراج شوند. اصولاً عدم رعایت مقررات و نظمات صنفی موجب اختلال در توزیع کالا و منشأ بروز مشکلات عدیده می‌شود.

■ پوشش

یکی از کارکنان وزارت تعاون خواستار تعریف و توضیح درباره شرکتهای تعاونی فراستانی شده‌اند.

● پاسخ

قائدتاً واژه هایی که دارای تعریف واضح و مشخص نیستند، می‌باشد در قانون مربوط تعریف شوند تا از تفسیرهای شخصی و نادرست جلوگیری به عمل آید. عبارت «شرکتهای تعاونی فراستانی» که در تبصره ۲ ماده ۲۳ قانون بخش تعاونی و در اصلاحیه اول قانونی بخش تعاونی، وارد این قانون شده، متأسفانه مورد تعریف مقتن قرار نگرفته است و در نتیجه برخی آن را معادل حوزه عملیات تعاونی تعبیر کرده و گروهی دیگر، منطقه پذیرش عضو معنی می‌کنند. با امعان نظر در این که تقریباً عموم شرکتهای تعاونی تولیدی، بنابر ماهیت عملکرد و فعالیت آنها که فروش کالاهای تولیدی در هر نقطه‌ای از کشور است که خریدار و سودهای بیشتری داشته باشد، حوزه عملیات مقرر در اساسنامه را، به نحو مجاز، سراسر کشور و حتی داخل و خارج کشور، تعیین و قید می‌کنند. اما با توجه به قلت اعضاء، نیاز به اجرای مفاد تبصره ۲ ماده ۲۲ قانون، یعنی برگزاری مجمع عمومی به صورت دو مرحله‌ای ندارند. این گونه شرکتها را به هیچ دلیلی نمی‌توان فراستانی شناخت. از دیدگاهی واقع بینانه این نوع شرکتها را که محدوده پذیرش عضو آنها حداقل در حد شهر یا شهرستان است، می‌باشد در اصلاحیه قانون بخش تعاونی از عنوان فراستانی مستثنی می‌نمودند زیرا به دلیل کمی اعضاء در مقایسه با انواع دیگر تعاونی‌ها، در صورتی که به اعتبار وسعت حوزه عملیات می‌توان آنها را فراستانی تلقی نمود، بدین روی و در حالی که

صورتی که فرهنگیان یا هر گروه دیگر کارمندی یا کارگری بتوانند با حداقل صد نفر عضو تشکیل شوند، میزان موقتی آنها در خانه سازی برای اعضاء، ضمن کوتاهتر شدن مدت ساخت و کاهش هزینه‌ها و مشکلات، از ضریب اطمینان به مراتب بیشتری در مقایسه با تعاونی‌های ۵۰۰ نفره برخوردار خواهد شد و در صورت موافقت اداره کل که دلیلی بر مخالفت آن نیست، پیشنهاد می‌شود شرکتهای تعاونی فرهنگیان موضوع این پرسشن، در شهرستان مربوط، با برنامه ریزی هماهنگ نمایندگان فرهنگیان و ادارات تعاون و آموزش و پرورش، بر مبنای مناسبی نظیر هر یک از مناطق آموزش و پرورش یا محل استغلال و تمرکز آنان در هر ساختمان یا هر یک از رده‌های شغلی (کادر آموزشی-ستادی-اجرایی-خدماتی و ...) یا تقسیم بندی شهر به چند منطقه و یا حروف الفبا اول اسم خانوارگی یا معیار و ملاک دیگری در گروههای صد تا پانصد نفری اقدام به تشکیل شرکتهای تعاونی مسکن با شماره ترتیبی از یک به بعد یا نامهای مشخصی بر پایه نحوه تفکیک و تقسیم بندی، نمایند.

پوشش

آقای غلامرضا زیدی بازرس یک شرکت تعاونی توزیعی از نوع مصرف با طرح این موضوع که اخراج چند نفر از اعضای شرکت به دلیل از دست دادن شرطی از شرایط عضویت، بنا به پیشنهاد بازرسان در مجمع عمومی جهت تصمیم‌گیری ضرورت یافته است، ستوال کرده‌اند که چنین مجموعی قبل از آن که مجمع عمومی عادی سالانه برای استعمال گزارش هیأت مدیره و بازرسی و تصمیم‌گیری در مورد صورتی‌های مالی، تقسیم سود، تعیین بودجه و سایر موارد تشکیل شود، چه نام و نوعی خواهد بود.

پاسخ

مجمع عمومی مورد نظر گرچه عادی سالانه هر سال حداقل یک بار ظرف ۲ ماه از تاریخ پایان سال مالی می‌باشد برای اطلاع از عملکرد دوره مالی قبلی و تصمیم‌گیری در مورد آنها و موارد مالی و عملکرد دوره مالی آتی تشکیل شود، نیست اما از نظر نوع در هر حال مجمع عمومی عادی می‌باشد که در طول سال حسب ضرورت می‌تواند تشکیل شود و چه قبلاً و یا بعد از مجمع عمومی عادی (سالانه) برگزار شود، عادی به طور فوق العاده خواهد بود و تشخیص این مطلب با توجه به مورد یا موارد دستور جلسه بسیار آسان است زیرا تنها جمعی که برای تصمیم‌گیری درباره عملکرد دوره مالی قبل و بعد تشکیل می‌شود، عادی (مطلق) یا (سالانه) می‌باشد و سایر مجامع عمومی عادی معمولاً «به طور فوق العاده» قابل تشکیل است، گرچه ذکر عنوان «مجمع عمومی عادی» در آگهی دعوت، بدون نیاز به

و ساز مسکن و واگذاری آنها به اعضای خود شده‌اند در حالی که هر چه تعداد اعضای شرکتهای تعاونی مسکن بیشتر باشد، مشکلاتی از قبیل برنامه ریزی تخصیص و تقسیم زمین بین اعضاء، عقد قرارداد با پیمانکار برای ساخت واحدهای مسکونی در مراژه‌ها و مشخصات متفاوت بر اساس نقشه ساختمانی و زمان بندی شروع ساخت، اتمام واحدها، به لحاظ تأخیر گروهی از اعضای کم توان از نظر مالی، در پرداخت به موقع وجود تقصیط شده به حساب شرکت که برای پیشرفت فیزیکی اجرای پروژه احداث واحدهای مسکونی، مورد نیاز بوده و موجب عدم ایقای تعهدات مالی شرکت در مقابل پیمانکار و تعلق جرمیه و تعویق اجرا و گرانتر شدن قیمت تمام شده واحدها در مقایسه با مبلغ کل قرارداد، اعتراض و شکایات اعضاء، تعطیل کار از سوی پیمانکار، عدم دسترسی به نشانی و یا محل کار اعضا که با گذشت زمان طولانی به محل دیگری منتقل شده یا بازنشسته یا فوت می‌شوند و موارد عدیده دیگر، افزایش یافته و دوره اجرای پروژه ساخت واحدهای مسکونی با بروز مشکلات گوناگونی در عمل، طولانی‌تر، پیچیده‌تر و گران‌تر شده و گاه کلأ تعطیل می‌شود و به این ترتیب اکثریت چنین تعاونی‌هایی برغم سپری شدن یک تا دو دهه از زمان تشکیل آنها، نه تنها در ساخت و تأمین مسکن اعضاء موقق نبوده‌اند بلکه با کوهی از مشکلات که تدریجاً انباشته شده و بعضًا قابل حل و فصل نمی‌باشند، مواجه شده‌اند.

بنا به دلایل یاد شده بالا، وزارت تعاون بر اساس اختیارات قانونی خود و به منظور تسهیل ساخت و ساز واحدهای مسکونی در قالب تعاونی‌های مسکن و پیشگیری از بروز مشکلاتی که موجب عدم توفیق شرکتهای تعاونی مسکن در اجرای برنامه خانه سازی برای اعضاء می‌شود، حداقل تعداد اعضای هر یک از تعاونی‌های مسکن را پانصد نفر تعیین و تجویز کرده است. اما باید توجه داشت که محدودیت مذکور مانع از تشکیل چند شرکت تعاونی مسکن در مورد ستوال نمی‌شود زیرا می‌توان برای هر گروه از فرهنگیان، مشروط بر آن که تعداد آنان از پانصد نفر تجاوز ننماید، یک شرکت تعاونی مسکن جداگانه تشکیل داد. به این ترتیب در یک شهرستانی که فرضآ سه هزار فرهنگی در آن اشتغال به کار دارند، تعداد شش شرکت تعاونی مسکن، با نام شرکت‌های تعاونی مسکن شماره ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ و ۶ تشکیل شود تا ضمن مواجهه با مشکلات کمتر، بتوانند در مدت زمان معقول و مناسبی اقدام به ساخت واحدهای مسکونی و واگذاری آنها به اعضاء نمایند.

اینجانب با بیش از ۲۷ سال سابقه کار فشرده و تجربه ممتد در سمت‌های گوناگون ستادی و اجرایی تعاون، به شخصه معتقدم در

افزودن واژه «به طور فوق العاده» در دنباله آن، برای تشخیص این که نوع مجمع، «فوق العاده» نیست، کفایت می‌کند.

■ پرسش

اخيراً اداره ثبت شرکتها و مؤسسات غیر تجاری تهران از ثبت نام اتحادیه‌ها با نام «اتحادیه تعاقونی شرکتهای تعاقونی...» با استناد به اين که در مقررات ثبتی، مقرراتی راجع به ثبت مؤسساتی به نام «اتحادیه تعاقونی» پيش بینی نشده است، خودداری نموده و ثبت نام اتحادیه‌های تعاقونی را مشروط بر آن که واژه «شرکت» قبل از کلمه «اتحادیه» قيد شود، مجاز می‌داند. مدیر عامل يك اتحادیه تعاقونی که اخيراً برای ثبت اتحادیه‌های جديد به اداره ثبت شرکتها مراجعه نموده با پاسخ بالا مواجه شده و خواستار توضيح در اين مورد شده‌اند.

● پاسخ

مسنولان محترم اداره ثبت شرکتها و مؤسسات غیر تجاری می‌باید به دلایل و موازنی قانونی زیر توجه نمایند:

۱- علاوه بر اشارات صريحی که در لایحه شرکتهای تعاقونی مصوب ۱۳۲۲ و مقررات قانون شرکتهای تعاقونی مصوب ۱۳۲۴ در مورد تأسیس اتحادیه‌های تعاقونی، که بر اساس مفاد ۵۸۷ قانون تجارت از طریق ثبت در ادارات ثبت استناد املاک، امكان پذیر است، به کار رفته، در ماده ۲۱ قانون شرکتهای تعاقونی مصوب خرداد ماه ۱۳۵۰ به شرح ذيل:

«ماده ۲۱- اسناده و نام اعضای مؤسس و هیأت مدیره و بازارس یا بازارسان و مدیر عامل و همچنین هر گونه تغييرات بعدی در شرکتها و اتحادیه‌های تعاقونی با رعایت تشریفات مقرر در اين قانون... در اداره ثبت مرکز اصلی شرکت یا اتحادیه‌ها به ثبت می‌رسد». بر لزوم ثبت شرکتها و اتحادیه‌های تعاقونی در اداره ثبت مرکز اصلی شرکت یا اتحادیه تصریح شده است.

۲- به موجب ماده ۷ قانون بخش تعاقونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۰/۶/۱۲ مجلس شورای اسلامی شرکتها و اتحادیه‌های تعاقونی دارای شخصیت حقوقی مستقل معرفی شده‌اند و لازمه احراز شخصیت حقوقی، مطابق با ماده ۵۸۴ قانون تجارت، در مورد تشکیلات و مؤسساتی که برای مقاصد غیر تجاری تأسیس شده یا بشود، ثبت در دفتر ثبت مخصوصی است که «وزارت عدلی» معین خواهد کرد و مؤسسات مذبور از تاریخ ثبت در دفتر مذبور شخصیت حقوقی پیدا می‌کنند.

۳- مطابق با مواد ۵۱ و ۵۲ قانون بخش تعاقونی شرکتها و اتحادیه‌های تعاقونی ... باید مدارکی را برای تشکیل و «ثبت» ارائه داده و اداره

٦٣ پاسخ از صفحه

کنندگان که در شرکتهای صنعتی گير می‌افتد، مثلًا در منطقه‌ای مثل اشتهراد، زیر گوش تهران، امكان بيمه کردن محصول خود را نداريم، خلي تلاش کرديم با هر هزينه‌اي که ممکن است کالاي توليدی خود را در مقابل سرقت بيمه کنیم، اما می‌گویند در اين شهرک، امنیت وجود ندارد و حتی اگر ظرف دو، سه سال تمام بهای کارخانه شما را دریافت کنیم، باز هم برایمان صرف نمی‌کند که آنجا را بيمه کنیم، این تجربه‌ها گاهی ما را از تولید کننده بودن پشیمان می‌کند.

توصیه به فارغ التحصیلان

مدیر عامل شرکت تعاقونی لنز دیدار، در پاسخ به اين سوال که آيا با توجه به تجربیات خود، به فارغ التحصیلان توصیه می‌کنید که پا به عرصه تولید بگذراند، گفت: من فارغ التحصیلان را به همراه مسؤولان تشویق می‌کنم که وارد تولید شوند و مسؤولان ببایند دست تولید را بگیرند. اگر امنیت اقتصادی، اجتماعی تأمین شود، ما اصلانیاز نداريم که هیچ سرمایه دار یا فارغ التحصیلى را در هیچ جای دنیا، هوش بدھیم که بباید در ایران، سرمایه گذاری کند. مطمئن باشید که در صورت وجود امنیت، سرمایه گذاران از آن طرف دنیا خواهند آمد.